

Чáда! на8чýтеся Отъ Праотцà тогó на8шего,
каквà трéб8ва да быде въра прáва и
совершёна. Нищо, кое бы Стёческое сéрдце
Ота8чáвало, не є мóжело у Абраама да ся на
мъри. Это по8ти предс8дилъ бы Абраамъ самъ
себе да оубíе. Такъ по8лѣ быде Онъ и на това
склоненъ, по8нъ въры и увъренїа, какъ Бóгъ
може да соживи и пепель Сына єго. С8шо та8-
ко требова и мы благонаклонно и усердно да
исполнáваме волю Бóжю. Съ таковыимъ, гáмо
съ таковыимъ докáзываме, какъ истино Бóга
върваме. — И това єщё тъва мóжеме да на8-
чиме како Бóгъ чудесно иск8шáва Человѣки.
Онъ имъ дава обето8тельство чрезъ страданїа
и иск8шenїa, за да покажатъ въ самомъ дѣлѣ
покорность и повъренїе своё. Гáмо това є прá-
ва добродѣтель, коѧ въ иск8шenii, като
злато въ огни, ся обдергáва. Чрезъ такова
гáмо иск8шenїa быва добродѣтель, като злато
чрезъ огнь, чиста и красна.

23. Стёческа грыжя Абраамова.

Абраамъ почти совсѣмъ устарѣ. Во всѣхъ
го є Богъ богато благословилъ. Ни8какв8 др8г8
грыж8 выше не є ималъ, освенъ да обжени пре-
ди смéрти благопол8чно Сына си Ісаака. Дѣ-
вицы Ханаанскїа земли были са совсѣмъ раз-